

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802058896.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

I Lyon gik jeg igen om Bord i en Baad, denne Gang til Avignon. Denne Tur var meget behagelig. Baaden blev nemlig ikke trukket af Heste, men fulgte med Strømmen i Rhône-floden, som paa sine Steder er saa rivende, at Styringen næsten umuliggøres. Baaden eller rettere Skibet kan komme i alvorlig Fare, hvis der sidder en uerfaren Mand ved Roret. Paa denne Maade tilbagelagde vi uden Sejl og Aarer i Løbet af et Par Dage en Strækning paa fyrré gasconske Mil, saa stærk er Strømmen, hvad enten det saa skyldes Terrænets Skraanen eller Presset af Vandmasserne. Den gør det ogsaa meget vanskeligt at ro eller stage op ad Floden. Jeg havde nu kun sytten Mil tilbage af Rejsen gennem Provence, og dem gik jeg med største Glæde til Fods. Der er flere Købstæder end Landsbyer i Provence. Landskabet ligner med sine Kornmarker, Enge, Vinmarker og Skove een stor Lysthave, og man kan kort sagt ikke tænke sig noget yppigere og skønnere end denne Egn. Da jeg havde naaet Rejsens Maal, tænkte jeg over, hvor skørt et Foretagende det egentlig var, jeg havde vovet mig ud i. Min Rejselyst havde forblindet mig saadan, at jeg tankeløst havde kastet mig ud i de største Farer og Anstrengelser. Men jeg fik snart beroliget mig selv med, at de største Besværligheder nok var overstaaet. Desuden havde jeg stor Fornøjelse af Byen Marseille, hvor jeg saa en Masse, som var helt nyt og ukendt for mig. Der var saa mange Orientalere, en Vrimmel af Galejer, en Mængde tyrkiske eller kristne Fanger, der gik om i Byen, nogle med Lænker om Benene, andre med Armlænker. Jeg kom ganske vist til at græde ved dette Syn; men paa den anden Side følte jeg ogsaa en vis Fornøjelse ved at se noget saa nyt og spændende. Foruden Galejerne var der en Mængde andre Skibe i Havnen, som skulde til Istanbul, Smyrna, Alexandria og de fleste andre Middelhavsbyer. Bare det at se Middelhavet satte mig i godt Humør igen og fik mig til at glemme mine Bekymringer. Det var kort sagt som om jeg var kommet ind i en helt ny Verden. I Byens Omegn ligger der en Mangfoldighed af Landsbyhuse, snart i tæt, snart i spredt Bebyggelse, som pynter meget paa Landskabet. De er kønnere end meget af det, man ser i Byerne. Jeg syntes især godt om Børsen - Marseillanerne kalder den *Les Loges* - dels paa Grund af den pragtfulde Bygning, dels paa Grund af det store Mylder af eksotiske Købmænd. Men det forekom mig, at Marseillanerne var mindre venlige og høflige end de andre Franskmænd. Derfor kalder Italienerne, der plejer at hæfte karakteriserende Ord til Byernes Navne, Byen for *Massiglia la brutta*, det grove Marseille.